

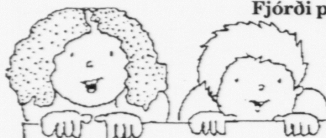

SÆÐÍÐ

Lagt til rættis:
Oddbjörg
Poulsen

Jósef

Fjórði partur

Vit hava hoyrt um Jósef hvussu pápin elskaði hann, men hvussu bróður hansara øvundaðu honum.

Vit hava hoyrt um, hvussu Jósef endaði hjá Potifar í Egyptalandi.

Hóast Jósef var Potifar ein góður arbeiðsmaður, so segði kona Potifar einaferð ósatt um Jósef, og tí varð hann koyrdur í fangahúsið.

Og her til eru vit komin.

Jósef er í fangahúsi, og saman við honum sita tveir, ið vóru tænarar kongs. Ein var skeinkjari og hin bakari í kongshúsinum. Men av onkrari orsök vóru hesir eisini settir í fangahús.

Hesir báðir droymdu somu nátt hvør sín dreyim. Teir vóru ógvuliga sorgarbundnir. Hetta sá Jósef, og spurdi hvat bagði teimum.

Jú, sært tú, segdu teir, vit hava droymt, men eingin kann tyða okkum dreymin.

Gud hjálpti tá Jósef at tyða bæði dreymin hjá bakaranum og hjá skeinkjaranum.

Skeinkjarin droymdi, at hann sá eitt vintræ hava triggjar stelkar, og at hann fór yvir til hetta vintræ og kroysti berini á tí niður í kongsins bikar.

Jósef týddi honum dreymin og segði, at um triggjar dagar skuldi hann verða leyslatin, og kongurin skuldi aftur lata hann verða skeinkjara sín.

Jósef spurdi skeinkjaran, um hann kundi minnast til sín, tá ið tað fór at gangast honum væl.

Alt hendi so sum Jósef hevði sagt, men to gloymdi skeinkjarin Jósef.

Men Gud hevði ikki gloymt Jósef. Og vit fara næstu ferð at hoyra um hvussu Gud hjálpir Jósef.

Minningarorð um Petur Jakku Johannesen, Fuglafirði

Hevði gingið við tankanum at felt nøkur orð og heilsað Peturi Jakku. Tá ið hann um stutta tíð hevði rundað tey áttati, men her sum so mangan, aftur ein staðfesting at okkara vegir eru ikki sum hansara, ið valdar øllum, og heppið er, at tað júst er so. Tá ið deyðin vitjar, so kemur stígur í á so mangan hátt, og vit verða steðgað og standa still, tí at hann er so háttadur, at hann viðkemur okkum øllum. Væl er til rættis lagt, her verða vit ikki standandi, tí sum frá líður, so er ferð komin á aftur og lívið gongur sína vanligu gongd.

Petur Jakku fór sum flestir drongir til skips og sigldi í seks ár. Hann var við Guideme í tiltikna ódnarveðrinum í 1932, tá Laura og Imanuel gingu

Ein av seinastu myndunum tikin av Petur Jakku. Sum tann røkni maður, hann var, her á veg í stig-anum við málibyttuni og pensli í hond

burtur. Guideme var spísk í báðar og tiltikið gott sjóskip. Hon var einasta skip, sum slapp heilt óskalað burtur úr hesum ódnarveðrinum.

Men hugur hansara stóð til træsmíð og varð hetta lívsyrki hansara, nú hann mettur av døgum legði hamara og tong frá sær. Óteljandi eru hamar-sløgini og um øll húsin høvdu staðið saman, so var hetta ein fittliga stór bygd, allar tær ábøtur, sum hann hevur hjálpt monnum við, eru óteljandi. Men tað sum eg serstakliga havi lagt til merkis, er tað sjáldsama, at alla staðir her norðri gjørdist hann vinur í húsinum, har hann hevði arbeiðt, og er hetta sera virðismikið fyrirbrigdi og heldur sjáldsamt.

Tað fyrsta, hann gjørdi her í bygdini, Oyndarfirði, var at pussa ella spekka húsin hjá Elias Karl. Tað eru líðið góð 50 ár síðan og ongin loysa sæst, so her er talan um valaverk.

Hann fann sær konu higani úr bygdini og at tey hava livað eitt langt og ríkt liv saman, er ongin ivi um.

Mær kemur fyrri, at hann ikki einans hevur verið góður við Johannu, men tað er ikki hissin orka, hann hevur lagt í at røkja barnaheim hennara. Jú, saniliga stendur hin væl brædda Kinnalónin við tí hvítalkákaða norðurvegginum og prýður. Vón mín er, at nú ið fjórða ættarliðið av og á búleikast har, at tit til fulnar kenna hitan av hondum, ið sleptu og taka varisliga um fedranna arvin, væl er slóðað.

Seinastu ferð, eg hitti Petur Jakku, var niðri á havnarlagnum eina av teim vøkru summarlætunum, fjørðurin stillur og blankur sum stoytt blýggi, sólin komin á Middagstúgvu, roykurin úr Kinnaskorsteininum fór beint upp, úthurðin á víðan vegg.

Sum vit soleiðis stóðu og alt var so vakurt og heimligt, kom eg at hugsa um allar tær ferðir, Petur Jakku hevði gingið um Skarðið, og hvussu nógvvar steinar, hann hevði kastað á varðan har uppi. Tí um tú kastaði 3 steinar, so viltist tú ikki. Aðrenn vit ánaðu, vóru vit við eitt vegamót. Tí nú er lítil og ongin gongd um Fuglafjardarskarð og ein líkasum kendi sakin av at koma nakað niðan á, upp í brekkuna niðan á Fjall, tí tað er ein sannroynd, at alt kennist øðrvísi her uppi og ein fær eina kenslu av hugna og skilir betur teir, tá ið teir mæltu, Harri, her er gott at vera.

Nú vóru hamarsløgini og fetini úti í Guds fríðu náttúru tald hjá Peturi Jakku. Ein stillur og virkisfúsar maður hevur lagt frá sær, vit eru mong í hesi bygd, sum minnst hann og gleðast yvir alt tað, ið hann setti frá sær, ikki smávegis avrik.

Dugi ikki at fmynda mær, hvussu tú Johanna og børn tykkara sakna, men hetta er lívsins streymur, nú dregur fossurin ikki meira, stilt, og komið er inn í kvirrunna, sum vitøll koma ein dag til, onki so vist sum tað.

Tit eiga nógv og góð minni at fjálga um.

Hvíl í fríði, frægi vinur

Leivur

Prógv

Hallur Kristiansen, Leirvík, hevur fingið sveinabrev sum húsa-smíður. Hann lærði hjá P/f Kárin A. Joensen, Kollafirði. Lærumeistari var Kárin A. Joensen.

Robert Jense, Skála, hevur fingið sveinabrev sum maskinsmíður. Hann lærði hjá P/f Skipasmíðjuni Føroyar. Lærumeistarar vóru Jóhan Lervig og Sylvester Jacobsen.

Ólavur Jákup Jacobsen, Fuglafirði, hevur fingið sveinabrev sum elektrikari. Hann lærði hjá P/f El-Service, Skála. Lærumeistari var John Eli Olsen.

Jóannes Eli Petersen, Signabø, hevur fingið sveinabrev sum húsa-smíður. Hann lærði hjá P/f Kárin A. Joensen, Kollafirði. Lærumeistari var Kárin A. Joensen.

Durita Kallsgarð Joensen, Viðareiði, hevur fingið sveinabrev sum bilmekanikari. Hon lærði hjá Shell Quick Service, Klaksvík. Lærumeistari var Karl Martin Samuelsen.

Maiken Holm Erlingsson, Tórshavn, hevur fingið lærubrev í skrivstovuyrk-inum - yvirhøvur (all-round). Hon lærði hjá P/f Ivan Johansen, Tórshavn. Lærumeistari var Petur Amon Dalbø.

Taka sær av

»Hasum skalt tú ikki taka sær av«, siga summi nú á døgum – og meina: Hatta skalt tú einki leggja í. Aftanfyrri liggur tann danska vendingin: Det skal du ikke tage dig af.

Men 'at taka sær av' á føroyskum merkir nakað heilt annað enn at leggja í. Vit eiga at taka okkum av børnunum. Vit kunnu taka okkum av onkrum tingi ella máli, sum hevur verið forsmæt, og øll eiga vit at taka okkum av móðurmálinum og hava at teimum, sum beklá málið.